Nr. 20.
2.
oktbr.

Lög

um

ákvarðanir, er snerta nokkur almenn lögreglumál.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ef dómaranum þykir full ástæða vera til þess í almennum lögreglumálum, þar sem um litla yfirsjón er að ræða, er framin er í fyrsta skipti, að láta eigi verða meira úr en aðvörun, hefur hann rjett til að útkljá málið á þenna veg, þó skal gjörð athugasemd um þetta í rjettarbókinni. Þessi málslok mega þó eigi eiga sjer stað, ef hinn ákærði mótmælir því og krefst dóms í málinu, og má sá dómur eigi fara fram á aðvörun. Dómarinn hefur og rjett til að taka boði hins ákærða um, að gjalda hæfilegar sektir, til þess að sleppa hjá dómi, og mega sektir þessar vera minni en lög kveða á; enn fremur má hann láta málið falla niður, þegar honum þykir eigi næg ástæða til að halda því lengra áfram. Ef mál er höfðað eptir boði amtmanns eða kröfu bæjarstjórnar eða sveitarstjórnar eða einstaks manns, má þó eigi útkljá málið án reglulegs dóms, nema sá samþykki, er krafizt hefur málsóknar. Mál gegn börnum, sem eru 10 til 15 ára að aldri, má dómarinn, þegar honum þykja málavextir mæla með því, útkljá þannig, að foreldrar eða þeir, er ganga barninu í foreldra stað, lýsi því yfir og sje það ritað í rjettarbókina, að þau skuli láta barnið sæta líkamlegri refsing í heimahúsum.

2. gr.

Þá er dómur í almennu lögreglumáli, sem dómarinn hefur höfðað af sjálfsdáðum án þess að amtmaður, hlutaðeigandi sveitar- eða bæjarstjórn eða einstakir menn hafi krafizt þess, fer fram á refsingu, sem eigi er meiri en 40 kr. sekt, eða vandarhögg eða einfalt

Lov

Nr. 20.
2den
Oktbr.

indeholdende

nogle Bestemmelser om offentlige Politisager

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Finder Dommeren i en offentlig Politisag i Anledning af en første Gang begaaet ringe Forseelse, at der er tilstrækkelig Grund til ikke at gaa videre end til en Advarsel, skal han være beføjet til paa denne Maade at afgøre Sagen, dog at der herom sker Tilførsel i Retsprotokollen; denne Afgørelsesmaade kan imidlertid ikke finde Sted, saafremt indklagede erklærer sig derimod og forlanger Dom i Sagen, hvilken Dom ikke maa gaa ud paa en Advarsel. Fremdeles er Dommeren berettiget dels til at modtage den indklagedes Tilbud om at erlægge en passende Bøde for at undgaa Dom, hvilken Bøde kan være mindre end den lovbestemte, dels til at hæve en Sag, naar han finder, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at forfølge den videre. Er Sagen anlagt ifølge Amtmandens Befaling, eller efter vedkommende kommunale Myndigheds eller en privat Klagers Begæring, kan dog Afgørelsen af Sagen uden formelig Dom ikke finde Sted uden dens Samtykke, der har begært Sagen anlagt. — Sager mod Børn mellem 10 og 15 Aar kunne, naar Dommeren finder, at Omstændighederne tale for saadan Afgørelse, sluttes med, at Forældre eller de, som træde Barnet i deres Sted, til Retsprotokollen erklære sig villige til at tildele Barnet en legemlig Revselse i Hjemmet.

§ 2.

Naar Politiretsdommen i en Sag, der uden foregaaende Begæring af Amtmanden, vedkommende kommunale Myndigheder eller en privat Klager er anlagt af Dommeren af egen Drift, ikke gaar ud paa en højere Straf end en Bøde paa 40 Kr., eller for Børn under

Nr. 20. 2. oktbr. fangelsi í 8 daga fyrir börn yngri en 15 ára, má þegar fullnægja dóminum eptir ráðstöfun dómarans, ef hinn ákærði (eða ef málið er gegn unglingi, þá umráðamaður hans) kveðst ánægður með hann, en þá skal dómarinn þegar á eptir senda amtmanni skýrslu um það, sem fram hefur farið í málinu. Ef meiri refsing aptur á móti er ákveðin með dómi, svo og ávallt, þá er mál eigi er höfðað af dómaranum af sjálfsdáðum, skal, einnig þá er hinn ákærði kveðst ánægður með dóminn, leggja málið fyrir amtmann samkvæmt gildandi reglum, til þess að hann geti kveðið á, hvort dóminum beri að fullnægja eða honum skuli skotið til landsyfirdóms.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 2. oktbr. 1891.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

15 Aar Ris eller simpelt Fængsel i 8 Dage, kan den, hvis Tiltalte (saafremt det er et Barn, dets Værge) erklærer sig tilfreds med samme, straks fuldbyrdes ved Foranstaltning af Dommeren, som umiddelbart derefter har at gøre Indberetning om det i Sagen foregaaede til Amtmanden. Er derimod en højere Straf ikendt, ligesom ogsaa i ethvert Tilfælde, hvor Sagen ikke er anlagt af Dommeren af egen Drift, bør Sagen, ogsaa naar Tiltalte erklærer sig tilfreds med Dommen, efter de hidtil gældende Regler forelægges Amtmanden, for at denne kan tage Bestemmelse, om Dommen bør fuldbyrdes, eller Appel iværksættes til Landsoverretten. Nr. 20. 2den Oktbr.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den Oktober 1891.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.